

taget i det Væsentlige usforandret, at vi ved Udgangen af det kommende Finantsaar, nemlig 1873, vilde have en Statsgjæld af 111 Millioner; men derimod en Statsformue af 35,700,000 Rd. Dette giver altsaa en virkelig Statsgjæld af godt og vel 75,000,000 Rd., eller Tilbagegangen er 44. Millioner siden den 31te Marts 1863. Naturligvis har Krigen ligget derimellem, og dette gjør et væsentligt Udslag; jeg skal derfor kun henholde mig til de sidste 5 Aar og særlig til dem, hvori der er forelagt Statsregnskab; jeg tror da, at Stillingen omtrent vil være følgende: Der er i denne Tid en Tilbagegang — jeg tror, at den høitærede Finantsminister nævnte — paa $2\frac{1}{2}$ Million omtrent, men jeg faar imidlertid en noget større, nemlig paa henved 8 Millioner (Schjærring: Saa er det vist rigtig!). Et æret Medlem her bagved siger, at saa er det vist rigtig. Det samme Materiale, som foreligger for mig, foreligger for ham, og jeg skal kun henholde mig til, hvad der foreligger. — Den Forskjel, der er fremkommen, har vistnok sin Grund i, at jeg har medregnet som forbrugt Aktiv det, som vi have faaet fra Hertugdømmerne som Erstatning for Pensioner med Mere. Jeg veed ikke, om den høitærede Finantsminister har regnet dette med som forbrugt Aktiv; nu kan man vel sige, at det i visse Henseender ikke er forbrugt, men jeg synes dog, at, naar man faar en større Byrde i Stikelse af Pensioner m. m., samtidig med at vi modtage disse Summer, saa skjøner jeg ikke rettere, end at man paa en Maade kan være berettiget til at sige, at det er et forbrugt Aktiv. Dette tror jeg ialfald for en stor Del er Grunden til Forskjellen mellem den høitagtede Finantsministers Fremstilling og det Udslag, jeg er kommen til. Men samtidig dermed have vi — ialfald; naar jeg tillige medtager det sidste Aar. — bygget Sernbaner for henved 15 Millioner, og det glæder mig at se af det Regnskab, som er os forelagt, at de jydsk-synske Sernbaner komme til at forente sig bedre og bedre. Efter den sidste Betænkning fra Statsrevisionen er Renten allerede henved 1 %; det er allerede et Fremskridt fra, hvad den var i forrige Betænkning, da den som be-

kjendt der kun var henved $\frac{3}{4}$ %.

I det os nu forelagte Budget skjøner jeg ikke rettere, end at Renten er godt og vel $1\frac{1}{2}$ % à 2 %, hvilket er meget antageligt, naar dertil kommer, at Driftsomkostningerne ere meget store, maaske for store. Det kommende Udvalg vil maaske have sin Opmærksomhed henvendt paa at skaffe Oplysninger om, hvorledes det i saa Henseende maatte forholde sig. Sammentligne vi Driftsomkostningerne med dem, der findes ved de sjællandske Baner, da se de noget høje ud, idet de ere noget over 1 Million. Altsaa tror jeg, at Stillingen er den, at i de sidste 5 Aar er Tilbagegangen 8 Millioner, men i 1871—72 er der et Fremskridt, og, dersom det Forslag, som her er os forelagt, vedtages usforandret, og den høitærede Minister kan skaffe de Indtægter, som han har omtalt, skjøner jeg ikke rettere, end at der vil blive et Overskud af godt og vel 1 Million. Saaledes forekommer det mig, at der i det sidste Aar er sket en Fremgang. — Naar man nu ser paa det foreliggende Budget og saa spørger sig selv: Passer det enten til Befolkningens Skatteevne eller Bæreevne, saa vil man kunne sige, at det synes passende. Se vi f. Ex. paa Sparekasser og paa den forøgede Opsamling af Kapitaler, som i de sidste 10 Aar synes at være fordoblede, og se vi endvidere paa den større Forbrug og paa Indkomstskatten og de overordentlige store Indkomster, som visse Folk have, ikke mindst her i Kjøbenhavn, saa synes det, som om Folkets Bæreevne ingenlunde er ringe; men se vi paa den anden Side paa Fattigbyrden i samme ti Aar, fra 1858 ialfald, saalænge som det statistiske Materiale rækker, er bleven mere end fordoblet, ja, for Landets Bedkommende er bleven næsten 3 Gange forstørret, saa synes dette unægtelig at pege hen til, at Folkets Bæreevne muligvis ikke er saa stor, som den ved første Dietast kan synes at være. Jeg vil kortelig betegne min Stilling til det foreliggende Forslag, og det er omtrent denne: Jeg skjøner ikke bedre, end at Udgifterne væsentlig hvile paa Folk, som ikke have let ved at bære dem, og ramme de Folk, som man har lettest ved at ramme; dette var det Eine, og det Andet er, at Folk understøttes.